

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Decalogul postului

- Nu ține ură, vrăjmășie sau invidie. Calcă-ți pe inimă, mergi și te împacă cu toată lumea, și mai ales cu cei cărora le-ai greșit. Iartă din toată inima ta, pentru ca și Dumnezeu să te ierte pe tine.
- Spovedește-te cât mai grabnic la preotul tău duhovnic și nu-l schimba. Mărturisește toate greșelile și patimile, gândurile și intențiile rele.
- Nu te certa, nu blestema, nu înjura. Cei care înjură se aseamănă celor care au scuipat fața Domnului nostru Iisus Hristos în timpul Pătimirii Sale.
- Roagă-te cu smerenie în fiecare zi, dimineața, seara și de câte ori poți. Roagă-te și pentru binele dușmanilor, împlinind astfel porunca Domnului, și El îți va da pace în suflet, bucurie și înțelegere duhovnicească.
- Fă milostenie după puterile tale, adică ai milă de alții, ca și Hristos să aibă milă de tine. Ajută orfanii, văduvele, săracii, familiile nevoiașe sau cu mai mulți copii, fără a-i judeca pentru lipsurile lor.
- Întoarce la credință pe cel căzut ori neștiutor, dăruindu-i un sfat bun, o carte de zidire sufletească, o candelă sau o icoană.
- Mergi și vizitează un bolnav, un suferind, un infirm sau un neputincios. Ușurează suferința și vei putea să auzi și tu, la Judecată, chemarea Mântuitorului de a moșteni Împărăția Cerurilor.
- Pomeneste și fă milostenie pentru cei adormiți, după rânduielile Bisericii, în semn de iubire, recunoștință și neuitare față de ei.
- Ai grijă să nu te mândrești cu postul tău și cu nimic din ceea ce faci bun, ci în fiecare zi să spui: „*Slugă netrebnică sunt, pentru că am făcut numai ceea ce eram dator să fac*”
- Postiți pentru că ați păcătuit, postiți pentru a nu mai păcătui, postiți pentru a primi darurile Duhului Sfânt și a păstra ceea ce vi s-a dăruit!

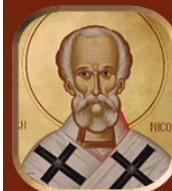
Acesta să fie îndemnul: **să postim cu folos! Fă din ziua împărțirii tale cu Sfântul Trup și Sânge al Mântuitorului Hristos cea mai fericită sărbătoare a vieții tale, trăind bucuria Învierii.**

Preot Nicolae Tănase

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 28 MARTIE - 3 APRILIE

Miercuri 30 martie: LITURGHIA DARURILOR MAI ÎNAINTE SFINȚITE	6.30 PM
Vineri 1 aprilie: LITURGHIA DARURILOR MAI ÎNAINTE SFINȚITE	6.30 PM
Sâmbătă 2 aprilie: Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas	8.30 AM
Vecernie	6.30 PM
Duminică 3 aprilie: DUMINICA SFINTEI CRUCI	
Utrenie și Sfânta Liturghie	8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA SFÂNTULUI GRIGORIE PALAMA

În vremea aceea, intrând iarăși Iisus în Capernaum, după câteva zile s-a auzit că este în casă. Și îndată s-au adunat așa de mulți, încât nu mai era loc nici înaintea ușii, iar Dânsul le grăia cuvântul (lui Dumnezeu). Și au venit la El, aducând un slăbănog, pe care-l purtau patru oameni. Dar, neputând ei din pricina mulțimii să se apropie de El, au desfăcut acoperișul casei unde era Iisus și prin spărtură au coborât patul în care zăcea slăbănogul. Iar Iisus, văzând credința lor, i-a zis slăbănogului: Fiule, iertate îți sunt păcatele tale! Și erau acolo unii dintre cărturari care ședeau și cugetau în inimile lor: Pentru ce vorbește Acesta astfel? El hulește. Cine poate să ierte păcatele, fără numai singur Dumnezeu? Și îndată, cunoscând Iisus cu duhul Lui că așa cugetau ei în sine, a zis lor: De ce cugetați acestea în inimile voastre? Ce este mai ușor, a zice slăbănogului: Iertate îți sunt păcatele, sau a zice: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă? Dar ca să știți că putere are Fiul Omului a ierta păcatele pe pământ, a zis slăbănogului: Zic ție: Scoală-te, ia-ți patul tău și mergi la casa ta! Și s-a ridicat îndată și, luându-și patul, a ieșit înaintea tuturor, încât erau toți uimiți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Asemenea lucruri nu am văzut niciodată. (MARCU 2, 1-12)

Ascultarea: smerenia pusa in practica

Ca să plece îngâmfarea, este necesară ascultarea față de îndrumătorul duhovnicesc. Sfântul Diadoh al Foticeii ne învață că ascultarea a fost recunoscută ca cea dintâi dintre virtuțile fundamentale, pentru că alungă îngâmfarea (adică părerea cea mare pe care o are cineva despre sine) și naște înlăuntrul nostru smerenia. De aceea și celor care o primesc cu mulțumire se face poartă care conduce spre iubirea lui Dumnezeu. Adam a nesocotit ascultarea și s-a prăvălit în abisul tartarului. Domnul a iubit ascultarea și, rânduind mântuirea noastră, S-a făcut om și a ascultat de Părintele Său până la moarte - și aceasta în timp ce nu era deloc mai prejos decât Acela - ca să piardă păcatul neascultării omenirii prin ascultarea Sa, și să readucă la viața fericită și veșnică pe cei care vor trăi în ascultare.

Prin urmare, întâi de toate, de această virtute trebuie să se îngrijească cei care vor să se războiască cu îngâmfarea diavolească. Și această virtute, cu timpul, ne va arăta în chip negreșit toate căile virtuților.

Egoismul, opusul smereniei, apare prin faptul că omul care este stăpânit de ea nu vrea să se lepede de voința sa, nu primește poruncile, îndreptările, nu face ascultare. Are o părere mare, profundă despre sine și pentru aceasta nu leapădă ușor ideile și poftele lui.

Bătrânul Porfirie învață: „Vedem la acești depresivi și la toți cei care au înlăuntrul lor tendința de a se răzvrăti și de a se chinui, că atunci când le spui ceva ca să le tai voia, sar asupra ta, reacționează, înțelegeți?” Cei care sunt stăpâniți de depresie și răzvrătire au egoism și se pornesc împotriva celui care le stă împotriva.

Cel care nu-și taie voia prin ascultare, ci face ceea ce dorește, acesta trăiește înlăuntrul duhului rău și se chinuiește.

Bătrânul îi spunea unui asemenea împlinitor al voii proprii, un ucenic nesupus, care suferea și de depresie: „Faci doar ceea ce vrei și în acest fel ți s-a învățat voia, și de aceea trăiești într-un duh rău și te chinuiești”. Când omul își face voia sa, intră sub stăpânirea celui viclean și se chinuiește. Ascultarea izbăvește pe om de stăpânirea duhului viclean.

Omul depresiv are un egoism care apare din voia puternică pe care o are. Cel smerit (cel vindecăt) nu mai are propria sa voie, ci se străduiește totdeauna să împlinească voia lui Dumnezeu. Niciodată nu se necăjește și nici nu se chinuiește, pentru că are ascultarea, care este smerenia lucrătoare. Mereu, prin viața lui împlinește cererile cuprinse în Rugăciunea Domnească, îndeosebi pe cea care spune: „Facă-se voia Ta!”

Părintele Porfirie cel înțelept spunea unui fiu duhovnicesc: „Când eram călugăr cam de vârsta ta, am fost înștiințat că într-o chilie trăia un bătrân ciudat. Orice ucenic mergea să-l slujească, nu răbda posomorea și capriciile lui, și în două-trei zile îl părăsea și pleca. Aceasta s-a întâmplat

multă vreme, în cele din urmă, n-a mai vrut nimeni să meargă să-l slujească și atunci am hotărât să mă duc eu. Am făcut intenția mea cunoscută Celorlalți călugări, și aceia au încercat să mă împiedice.

- Să nu îndrăznești, mi-au zis, pentru că vei da de greș și vei deznădăjdui, ești foarte tânăr și nu este bine să-ți începi viața monahală cu o asemenea experiență! Au încercat atâția călugări cu răbdare și bunătate nemiîntâlnită și au eșuat, și vei reuși tu să slujești acelui bătrân ciudat? Să nu încerci! Te vei supune unei chinuiri fără rost, care nu se va deosebi cu nimic de chinul nostru, de vreme ce vei sluji în zadar. Însă au încercat să mă convingă fără folos. Deci le-am zis: «Mă voi duce, chiar dacă nu voi reuși nimic!» Intr-adevăr, fără să pierd vremea, am pornit spre chilia în care locuia bătrânul. Am bătut în poartă și mi-a spus să intru. I-am dat binețe și în același timp m-am plecat, bătându-i metanie: «Binecuvântează, părinte!»

- Ce cauți aici?

- Uite, am aflat că ești singur și neputincios și am venit să te slujesc.

- Să te întorci de unde ai venit! Pleacă de îndată!

Zicând aceasta, mi-a arătat fereastra, adică sa plec pe fereastră și nu pe poartă. Și eu, ca întotdeauna, am făcut ascultare deplină. Am ieșit pe fereastră. Aceasta înseamnă ascultarea”.

Ascultarea este smerenia lucrătoare. Smerenia și ascultarea atrag harul dumnezeiesc, care îl vindecă pe om, îl izbăvește de toate patimile și de depresie. Același fiu duhovnicesc al Bătrânului consemnează: „Adevărul este că Părintele stăruia mult asupra ascultării și o socotea îndatorirea și în același timp obligația oricărui fiu duhovnicesc”.

El însuși, voind să arate cât de însemnată era pentru el ascultarea, consemnează în a sa epistolă-testament, pe care ne-a lăsat-o nouă, tuturor, următoarele: „Am plecat de la părinții mei pe ascuns și am venit la Kavsocalivia, în Sfântul Munte și am fost ucenic la doi Bătrâni frați de sânge: Pantelimon și Ioanichie. S-a întâmplat să fie foarte evlavioși și virtuoși și i-am iubit foarte mult. De aceea, prin rugăciunile lor, am făcut adâncă ascultare. Aceasta m-a ajutat foarte mult, am simțit și marea iubire față de Dumnezeu și m-am bucurat de foarte multe bunătăți”. Ascultarea adevărată face viața lipsită de tristețe, de griji, plină de desfătare și de bucurie.

Avva Moise îi spunea unui frate: „Vino, frate, spre adevărata ascultare, acolo unde există smerenie, acolo unde există putere, acolo unde există, bucurie, acolo unde există îndelungă-răbdare, acolo unde există iubire de frați, acolo unde există cucernicie, acolo unde există iubire. Pentru că cel care face ascultare curată, a împlinit toate poruncile lui Dumnezeu”.

Ieromonah Sava Aghioritul